Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
MACIEJA SZPUNARJA,
predstavljeni 16. julija 2015[1]

Zadeva C-319/14

B&S Global Transit Center BV
proti
Staatssecretaris van Financiën(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,

ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska))

„Predhodno odločanje — Carinski zakonik Skupnosti — Uredba (EGS) št. 2913/92 — Člena 203 in 204 — Zunanji tranzitni postopek — Nastanek carinskega dolga — Odstranitev izpod carinskega nadzora — Neizpolnitev obveznosti — Opustitev končanja zunanjega tranzitnega postopka — Izstop blaga, danega v postopek, s carinskega območja Evropske unije“

1. Sodišče je že večkrat obravnavalo vprašanje nastanka carinskega dolga zaradi neizpolnitve obveznosti, ki izhajajo iz uporabe zunanjega tranzitnega carinskega postopka, vendar je primer, kot se obravnava v tej zadevi, precedens. Sodišče bo torej imelo priložnost še natančneje določiti sodno prakso na tem področju.

Pravni okvir

2. Pravni okvir v tej zadevi je sestavljen iz določb Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti,[2] kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006 (v nadaljevanju: carinski zakonik) in Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92,[3] kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 214/2007 z dne 28. februarja 2007 (v nadaljevanju: izvedbena uredba) v različicah, ki sta veljali do 30. junija 2008.[4]

3. Členi 37, 91(1)(a), 92, 203(1) in 204(1)(a) carinskega zakonika določajo:

„Člen 37

1. Blago, ki je vneseno na carinsko območje Skupnosti, je od trenutka vnosa predmet carinskega nadzora. Skladno z veljavnimi določbami je lahko predmet carinske kontrole.

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307.

3 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3.

4 — Ti različici sta se uporabljali za dejansko stanje v postopku v glavni stvari. Ker so bile nekatere odločbe, ki so sporne v postopku v glavni stvari, sprejete po 30. juniju 2008, se v predložitveni odločbi predlaga, da so lahko nacionalna sodišča upoštevala tudi različico izvedbene uredbe, ki je veljala po tem datumu. Vsekakor pa so razlike med temi različicami, kar zadeva določbe, ki so upoštevne za to zadevo, le redakcijske narave (glej tudi opombo 5).

2. Blago ostane pod carinskim nadzorom tako dolgo, dokler se ne določi carinski status blaga in, če gre za blago, ki ni skupnostno, brez vpliva na člen 82(1), do trenutka zamenjave carinskega statusa ali vnosa v prosto cono ali prosto skladišče, oziroma do njegovega ponovnega izvoza ali uničenja v skladu s členom 182.

[…]

Člen 91

1. Zunanji tranzitni postopek omogoča gibanje, od enega do drugega kraja na carinskem območju Skupnosti:

(a) neskupnostnega blaga, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu uvoznih ali drugih dajatev ali ukrepom trgovinske politike;

[…]

Člen 92

1. Zunanji tranzitni postopek se konča in obveznosti imetnika so ustrezno izpolnjene, kadar je blago dano v postopek in namembni carinski urad izda zahtevane dokumente v skladu z določbami za ta postopek.

2. Carinski organi zaključijo postopek, če lahko na podlagi primerjave podatkov, s katerimi razpolaga urad za odpravo blaga, s podatki, ki jih ima na razpolago namembni urad, ugotovijo, da je bil postopek pravilno končan.

[…]

Člen 203

1. Carinski dolg pri uvozu nastane:

— z nezakonito odstranitvijo blaga, zavezanega uvoznim dajatvam, izpod carinskega nadzora.

[…]

Člen 204

1. Carinski dolg pri uvozu nastane:

(a) z neizpolnitvijo ene od obveznosti, ki izhaja za blago, zavezano uvoznim dajatvam, iz zadrževanja v začasni hrambi ali iz uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo blago dano, […]

[…]

v primerih, ki niso našteti v členu 203, razen če se dokaže, da te kršitve niso bistveno vplivale na pravilno izvajanje začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka.

[…]“

4. Členi 361(1), 363, 365, od (1) do (3), 859, točka 6, in 860 izvedbene uredbe določajo:

„Člen 361

1. Pri namembnem uradu je treba predložiti blago ter izvoda št. 4 in št. 5 tranzitne deklaracije.

[…]

Člen 363

Carinski organi namembne države članice nemudoma vrnejo izvod št. 5 tranzitne deklaracije carinskim organom države članice odhoda, najpozneje pa v enem mesecu od datuma konca postopka.

[…]

Člen 365

1. Če se izvod št. 5 tranzitne deklaracije ne vrne carinskim organom države članice odhoda v dveh mesecih od datuma sprejema deklaracije, ti organi obvestijo glavnega zavezanca in od njega zahtevajo, naj predloži dokazila o koncu postopka.

[…]

2. Dokazilo iz odstavka 1 je mogoče glede na zahteve carinskih organov predložiti kot dokument, ki so ga potrdili carinski organi namembne države članice in s katerim je mogoče preveriti istovetnost blaga in ugotoviti, da je bilo predloženo namembnemu uradu ali, če se uporablja člen 406, pooblaščenemu prejemniku.

3. Skupnostni tranzitni postopek se šteje kot končan tudi, če glavni zavezanec v skladu z zahtevami carinskih organov predloži carinski dokument, izdan v tretji državi, po katerem je blago dano v carinsko dovoljeno rabo ali uporabo, ali izvod ali fotokopijo dokumenta, s katerim je mogoče ugotavljati istovetnost blaga. Izvod ali fotokopijo mora overiti organ, ki je potrdil izvirne dokumente, ali zadevni organi tretje države, ali organi ene od držav članic.[5]

[…]

5 — Ta različica člena 365 izvedbene uredbe je veljala do 30. junija 2009. Hkrati se je od 1. julija 2008 uporabljala nova različica njenega člena 366, ki izhaja iz Uredbe Komisije (ES) št. 1192/2008 z dne 17. novembra 2008 o spremembi Uredbe št. 2454/93 (UL L 329, str. 1) in ki določa:

„1. Dokazilo, da se je postopek zaključil v roku, predpisanem v deklaraciji, lahko glavni zavezanec zadovoljivo predloži carinskim organom v obliki dokumenta, ki so ga potrdili carinski organi namembne države članice, ki zagotavlja istovetnost blaga in potrjuje, da je bilo predloženo namembnemu uradu ali, kadar se uporablja člen 406, pooblaščenemu prejemniku.

2. Skupnostni tranzitni postopek velja za zaključenega tudi takrat, kadar glavni zavezanec zadovoljivo predloži carinskim organom enega od naslednjih dokumentov:

(a) carinski dokument, izdan v tretji državi, kamor je bilo vneseno blago za carinsko dovoljeno rabo ali uporabo;

(b) dokument, izdan v tretji državi, ki so ga potrdili carinski organi te države in ki potrjuje, da za blago velja, da je v prostem prometu v zadevni tretji državi.

3. Dokumenta iz odstavka 2 lahko nadomestijo izvodi ali fotokopije, ki jih kot pristne potrdijo organ, ki je potrdil izvirnike, organi zadevnih tretjih držav ali organi ene od držav članic.“

Prekrivanje obdobij uporabe je verjetno posledica napake pri določitvi različnih datumov začetka veljavnosti sprememb, vnesenih v izvedbeno uredbo z Uredbo št. 1192/2008.

Člen 859

Za napake, ki so ostale brez bistvenih posledic za pravilno izvajanje začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka iz člena 204(1) zakonika, se štejejo naslednje napake, pod pogojem, da:

— ne predstavljajo poskusa odstranitve blaga izpod carinskega nadzora,

— da ne vključujejo očitne malomarnosti udeleženega,

— da so naknadno izpolnjene vse formalnosti, potrebne za ureditev položaja blaga:

[…]

6. pri blagu, ki se začasno skladišči ali je vneseno v carinski postopek, odstranitev blaga s carinskega območja Skupnosti […] brez izvedbe potrebnih formalnosti;

[…]

Člen 860

Carinski organi štejejo, da je nastal carinski dolg v skladu s členom 204(1) zakonika, razen če oseba, ki bi lahko bila carinski dolžnik, dokaže, da so izpolnjeni pogoji iz člena 859.“

Dejansko stanje v sporu o glavni stvari, postopki in vprašanja za predhodno odločanje

5. B&S Global Transit Center BV je družba nizozemskega prava, ki opravlja logistične storitve. Ta družba je 2. julija 2006 ter 13. avgusta in 18. decembra 2007 vložila deklaracije za vnos blaga (živil) v zunanji skupnostni tranzitni postopek. V teh deklaracijah je bil kot carinski urad odhoda naveden Moerdijk (Nizozemska), kot namembni carinski uradi pa Bremerhaven (Nemčija), Antwerpen (Belgija) in Bremerhaven.

6. Carinski organi urada odhoda so 4. avgusta 2006, 26. septembra 2007 in 24. januarja 2008 pritožnici v postopku v glavni stvari sporočili, da niso prejeli povratnega izvoda deklaracije, in jo pozvali, naj predloži dokazilo, da je bil postopek končan. Pritožnica v postopku v glavni stvari je odgovorila s predložitvijo komercialnih dokumentov, kot so ladijske nakladnice (bills of lading), ki jih je izdal prevoznik, vendar nobenega carinskega dokumenta. Carinski organi so zato namembnima uradoma poslali obvestila o poizvedbi v skladu s členom 366 izvedbene uredbe. Ta namembna urada sta sporočila, da k njima ni prišlo niti blago niti spremni dokumenti.

7. Ker dokumenti, ki jih je predložila pritožnica v postopku v glavni stvari, niso dokazila o končanju tranzitnega postopka in ker je zato nastal carinski dolg v skladu s členom 203 carinskega zakonika, so nizozemski carinski organi pritožnici v postopku v glavni stvari 24. maja 2007 ter 1. julija in 4. novembra 2008 poslali odmerne odločbe. Pritožnica v postopku v glavni stvari je v postopku ugovora predložila potrdila o prejemu zadevnega blaga, ki so jih izdali prejemniki tega blaga, in sicer sile Organizacije Združenih narodov (OZN) v Abidžanu (Slonokoščena obala), sile Organizacije Severnoatlantske pogodbe (NATO) v Kabulu (Afganistan) in sile OZN v Port-au-Princeu (Haiti). Ker carinski organi niso bili zadovoljni s temi novimi dokumenti, so ohranili odmerne odločbe.

8. Rechtbank te Haarlem je na podlagi tožbe, ki jo je vložila pritožnica v postopku v glavni stvari, odločbe carinskih organov odpravilo, ker je menilo, da napake, ki se očitajo pritožnici v postopku v glavni stvari, spadajo v okvir člena 204 carinskega zakonika v povezavi s členom 859, točka 6, izvedbene uredbe, in zato zaradi njih ne nastane carinski dolg. Ker je bila ta sodba nato razveljavljena v pritožbenem postopku pred Gerechtshof te Amsterdam, je pritožnica v postopku v glavni stvari vložila kasacijsko pritožbo pri predložitvenem sodišču.

9. V teh okoliščinah je Hoge Raad der Nederlanden prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba člena 203 in 204 carinskega zakonika v povezavi s členom 859 (zlasti točka 6) izvedbene uredbe razlagati tako, da v primerih, v katerih […] tranzitni postopek sicer ni bil končan, vendar so bili predloženi dokumenti, ki dokazujejo, da je blago zapustilo carinsko območje Evropske unije, to nedokončanje ne povzroči nastanka carinskega dolga ob uvozu zaradi odstranitve blaga izpod carinskega nadzora v smislu člena 203 carinskega zakonika, temveč načeloma nastanek carinskega dolga na podlagi člena 204 tega zakonika?

2. Ali je treba člen 859, točka 6, izvedbene uredbe razlagati tako, da ta določba zadeva izključno neizpolnitev (ene izmed) obveznosti v povezavi s (ponovnim) izvozom blaga, kot je opisano v členih 182 in 183 carinskega zakonika? Ali pa je treba besedno zvezo ‚brez izvedbe potrebnih formalnosti' razumeti tako, da ‚potrebne formalnosti' pomenijo tudi formalnosti, ki se urejajo pred (ponovnim) izvozom, da bi se dokončal carinski postopek, v kateri je bilo blago dano?

3. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 859, tretja alinea, izvedbene uredbe razlagati tako, da okoliščina, da niso bile opravljene carinske formalnosti, navedene v drugem vprašanju, ne preprečuje, da bi se v primeru, kakršen je ta – v katerem je z dokumenti dokazano, da je blago po tranzitu znotraj Unije zapustilo carinsko območje Evropske Unije – domnevalo, da je izpolnjen pogoj, da ‚so naknadno izpolnjene vse formalnosti, potrebne za ureditev položaja blaga'?"

10. Predlog za sprejetje predhodne odločbe je v sodno tajništvo Sodišča prispel 3. julija 2014. Pisna stališča so predložile pritožnica v postopku v glavni stvari, italijanska in nizozemska vlada ter Evropska komisija. Na obravnavi 20. maja 2015 so bile zastopane pritožnica v postopku v glavni stvari, nizozemska vlada in Komisija.

Analiza

11. Na vprašanja za predhodno odločanje je treba odgovoriti v vrstnem redu, v katerem so bila postavljena. Takoj moram poudariti, da bom glede na odgovor, ki ga Sodišču predlagam v zvezi s prvim vprašanjem za predhodno odločanje, drugo in tretje vprašanje obravnaval le podredno.

Prvo vprašanje za predhodno odločanje

12. V skladu z besedilom člena 204(1) carinskega zakonika se ta uporablja „v primerih, ki niso našteti v členu 203" tega zakonika. Zato moram najprej odgovoriti na vprašanje, ali se uporablja člen 203 carinskega zakonika, da bi nato eventualno analiziral uporabo člena 204 tega zakonika. [6]

6 — Glej v tem smislu zlasti sodbi Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90, točke od 28 do 30) in X (C-480/12, EU:C:2014:329, točke od 31 do 33).

13. Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem za predhodno odločanje torej želi v bistvu izvedeti, ali je treba člen 203 carinskega zakonika razlagati tako, da v skladu s tem členom nastane carinski dolg zaradi odstranitve izpod carinskega nadzora, če blago, dano v zunanji skupnostni tranzitni postopek, zapusti carinsko ozemlje Unije, ne da bi bilo predloženo namembnemu carinskemu uradu tega tranzita in ne da bi imetnik tega postopka lahko predložil carinske dokumente, ki jih izda tretja država, omenjene v členu 365(3) izvedbene uredbe.

Uvodna opomba

14. Uvodoma je treba poudariti, da se zdi, da predložitveno sodišče izhaja iz premise, v skladu s katero v postopku v glavni stvari tranzitni postopek ni bil končan, saj po eni strani ni sporno, da blago ni bilo predloženo različnim namembnim carinskim uradom, po drugi pa za dokumente, ki jih je predložila pritožnica v postopku v glavni stvari, med drugim potrdila o prejemu, ki so jih izdali prejemniki blaga, in sicer oborožene sile OZN in Nata, ni mogoče šteti, da izpolnjujejo pogoje iz člena 365(3) izvedbene uredbe.

15. Ta ugotovitev je po mojem mnenju pravilna, zlasti kar zadeva opredelitev zgoraj navedenih potrdil o prejemu. Člen 365(3) izvedbene uredbe je namreč ukrep za omilitev tranzitnega carinskega postopka, zaradi česar je mogoče sklepati, da je bil postopek končan – ker ni dokazov iz držav članic – ob predložitvi dokumentov, ki potrjujejo, da je blago zapustilo carinsko območje Unije. Vendar morajo prihod blaga v tretjo državo potrditi carinski organi te države. Nadzor, ki ga izvajajo carinski organi tretje države, tako nekako nadomešča nadzor, ki ga izvajajo carinski organi držav članic.

16. Člen 365(3) izvedbene uredbe tu ne dopušča dvoma: le dokumenti, ki jih sestavijo carinski organi tretje države – pri čemer so vsi drugi dokumenti izključeni – omogočajo sklepanje, da je bil tranzitni postopek končan. Nova različica te določbe, ki je v novem členu 366(2) izvedbene uredbe,[7] ne spreminja tega pravila, saj se še vedno zahteva, da pri sestavi dokumenta, ki se uporabi kot dokazilo o končanju tranzitnega postopka, sodelujejo carinski organi tretje države. Ta stroga razlaga je potrjena v Tranzitnem priročniku Komisije,[8] v skladu s katerim so „[t]ako alternativno dokazilo […] lahko samo carinske listine ali podatki (npr. carinska deklaracija, s katero se blago vključi v carinski postopek), izdani v tretji državi, s katerimi lahko pristojni organi v državi odhoda ugotovijo, da se dejansko nanašajo na zadevno blago in da je blago zapustilo ozemlje pogodbenic/Skupnosti“.[9] To je izraz določenega zaupanja v dejanja tujih carinskih organov, ki lahko zadovoljivo preverijo in potrdijo istovetnost blaga, njegovo nedotaknjenost (vključno z embalažo in carinskimi oznakami) in skladnost s carinskimi dokumenti držav članic.

17. Zdi se, da pritožnica v postopku v glavni stvari v pisnih stališčih meni, da je bil zaradi pomanjkljivosti v delovanju carinskih organov v namembnih državah mogoč vnos zadevnega blaga na njihovo ozemlje brez carinske kontrole ter da bi bilo treba zato za dokumente, ki so jih izdale mednarodne sile, ki so prejele pošiljke, šteti, da imajo prav táko ali celo večjo dokazno vrednost kot carinski dokumenti. Vendar tudi ob domnevi, da je tako, člen 365(3) izvedbene uredbe ne omogoča, da se kot dokaz, da je bil tranzitni postopek končan, enako kot carinski dokumenti tretjih držav priznajo dokumenti, ki jih izda prejemnik blaga, tudi če je ta prejemnik uradni organ, kot so mednarodne oborožene sile.[10] Privilegiji in imunitete, ki jih imajo običajno te sile, prav tako ne morejo ovreči te ugotovitve, saj carinski privilegij omogoča uvoz blaga z oprostitvijo plačila carin, vendar ne brez vednosti carinskih organov.

7 — Glej opombo 5.

8 — Dokument TAXUD/801/2004, ki je na spletnem mestu Komisije na voljo v vseh uradnih jezikih. Namen tega priročnika je zagotoviti enotno uporabo carinskih predpisov v vsej Evropski uniji.

9 — Točka 3.4.2.2, drugi odstavek, Tranzitnega priročnika (str. 258).

10 — Drugače bi lahko bilo, le če bi bila naloga teh sil, da nadomestijo carinske organe države gostiteljice. Vendar bi v tem primeru delovale prav kot carinski organi, in ne kot prejemniki blaga.

18. Tudi trditev, ki jo je pritožnica v postopku v glavni stvari navedla na obravnavi in v skladu s katero je bilo zadevno blago predloženo namembnim uradom, vendar ga ti niso evidentirali oziroma niso izdali zahtevanih dokumentov, je treba zavrniti. Pritožnica v postopku v glavni stvari je namreč gospodarski subjekt, od katerega se lahko zahteva večja skrbnost. Zato je morala zagotoviti, da so bile izpolnjene vse potrebne formalnosti, ki jih zelo dobra pozna. Vsekakor pa je po mnenju nacionalnih sodišč v postopku v glavni stvari ugotovljeno, da blago ni bilo predloženo namembnim uradom.

19. Predložitveno sodišče zato pravilno meni, da dokumenti, ki jih je predložila pritožnica v postopku v glavni stvari, niso zadosten dokaz, da je bil tranzitni postopek končan.[11]

Razlaga člena 203 carinskega zakonika

20. Zdaj se je treba vprašati, ali to, da je blago, dano v tranzitni postopek, zapustilo carinsko območje Unije v okoliščinah, obravnavanih v postopku v glavni stvari, pomeni odstranitev izpod carinskega nadzora v smislu člena 203 carinskega zakonika.

21. V carinskem zakoniku pojem „odstranitve izpod carinskega nadzora“ ni opredeljen. Vendar je v členu 4, točka 13, tega zakonika opredeljen izraz „carinski nadzor [nadzor carinskih organov]“, in sicer kot „splošn[i] ukrep[i] carinskih organov za zagotovitev spoštovanja carinskih predpisov, po potrebi pa tudi drugih predpisov, ki veljajo za blago, zavezano carinskemu nadzoru“. Ta izraz, ki je v izvedbeni uredbi uporabljen le nekajkrat, je treba po mojem mnenju šteti za enakovreden pojmu „carinski nadzor“.

22. Sodišče ima torej nalogo, da konkretno opredeli pojem „odstranitve izpod carinskega nadzora“. V skladu z zdaj uveljavljeno formulacijo je treba ta pojem razumeti tako, da zajema vsako dejanje ali opustitev, ki pristojnim carinskim organom preprečuje, čeprav začasno, dostop do blaga pod carinskim nadzorom in izvajanje kontrole, določene v členu 37(1) carinskega zakonika.[12] Zato je treba ugotoviti, ali so dejstva, obravnavana v postopku v glavni stvari, zajeta v tej opredelitvi.

23. Čeprav je res, da je Sodišče v sodbi Honeywell Aerospace[13] za očitno štelo dejstvo, da je, s tem ko blago v tranzitnem postopku ni bilo predloženo namembnemu uradu, nastal carinski dolg v skladu s členom 203 carinskega zakonika,[14] pa se je ta zadeva nanašala na blago, ki je izginilo in katerega usoda je ostala neznana. Po mojem mnenju je treba presoditi, ali enak sklep velja tudi za blago, ki je verjetno zapustilo carinsko območje Unije, temeljiteje razviti razlogovanje v zvezi s tem in preveriti, ali novejša sodna praksa ponuja nove elemente.

24. V skladu s členom 37(1) carinskega zakonika je „[b]lago, ki je vneseno na carinsko območje [Unije], […] predmet carinskega nadzora in je lahko predmet carinske kontrole“. Cilj te kontrole je glede na opredelitev v členu 4, točka 14, carinskega zakonika „zagotovitev pravilne uporabe carinskih predpisov in druge zakonodaje v zvezi z vstopom, izstopom, tranzitom, prenosom in končno uporabo blaga“, ki je predmet carinskega nadzora. Ta določba se nanaša na isti cilj zagotoviti pravilno uporabo predpisov, ki je vsebovan tudi v opredelitvi pojma „carinski nadzor [nadzor carinskih organov]“, omenjeni v točki 21 teh sklepnih predlogov. Zato, čeprav se lahko navedene kontrole izvajajo kadar koli, pa mora biti carinski nadzor izveden v obliki carinskih kontrol predvsem v določenih trenutkih, ki so „ključni“ za pravilno uporabo predpisov.

11 — Ko je bila Komisija na obravnavi vprašana o tem, je prav tako potrdila, da po njenem mnenju tranzitni postopek, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, ni bil končan.

12 — Glej zlasti sodbi D. Wandel (C-66/99, EU:C:2001:69, točka 47) in X (C-480/12, EU:C:2014:329, točka 34).

13 — C-300/03, EU:C:2005:43.

14 — Glej točko 20 sodbe.

25. Kar zadeva blago, dano v zunanji tranzitni postopek, sta taka ključna trenutka predvsem začetek in konec postopka. S tem ko carinski organi v teh dveh trenutkih pregledajo blago in spremne dokumente ter primerjajo podatke, preverijo, ali je postopek potekal in se končal v skladu s predpisi, to je ali so bili predpisi uporabljeni pravilno. V primeru tranzitnega postopka se te kontrole opravijo v uradih odhoda in namembnih uradih. Če blago ni bilo predloženo namembnemu uradu in glavni zavezanec ni predložil drugih dokazil o končanju postopka, kot so določena v členu 365(3) izvedbene uredbe, cilj carinske kontrole in torej carinskega nadzora ni bil dosežen.

26. Zato opustitev predložitve blaga namembnemu uradu carinskim organom preprečuje izvedbo kontrole v trenutku, ki je ključen za izvajanje tranzitnega postopka, in posledično pomeni odstranitev izpod carinskega nadzora.

27. Okoliščina, da je bilo blago verjetno [15] zunaj carinskega območja Unije, ni upoštevna, saj je *carinski* nadzor (sicer imenovan tudi „carinski nadzor [nadzor carinskih organov]“) smiseln, le če se *carinski organi* prepričajo o usodi blaga, ki je predmet njihovega nadzora. Trditi, da ne gre za odstranitev izpod carinskega nadzora, ker prevoznik ali prejemnik blaga brez vsakršne carinske kontrole potrjuje, da je blago zapustilo carinsko območje Unije, bi bilo protislovno.

28. Iz tega razloga se ne morem strinjati s trditvijo, ki jo je Komisija navedla v pisnih stališčih in v skladu s katero v postopku v glavni stvari ne gre za odstranitev izpod carinskega nadzora, ker carinskim organom ni bilo onemogočeno, da opravijo morebitno kontrolo, dokler je bilo zadevno blago na carinskem območju Unije. Pomembna je namreč ne teoretična možnost opraviti kontrolo v katerem koli trenutku, ampak nemožnost opraviti to kontrolo v trenutku, ko je bila nujno potrebna za zagotovitev pravilne uporabe predpisov, to je ob končanju postopka. Tako je v nasprotju s trditvijo, ki jo je Komisija navedla na obravnavi, v primeru tranzitnega postopka dejstvo, da postopek ni bil pravilno končan zaradi opustitve predložitve blaga namembnemu uradu, enakovredno odstranitvi tega blaga izpod carinskega nadzora.

29. Ta razlaga po mojem mnenju ni ovržena s sodbo X. [16] Ta sodba se nanaša na položaj, ki je bil popolnoma drugačen od položaja v postopku v glavni stvari, in sicer na blago v tranzitnem postopku, ki je bilo predloženo namembnemu uradu, vendar z veliko in neutemeljeno zamudo. Sodišče je v tej sodbi presodilo, da v takih okoliščinah vrnitev nedotaknjenega blaga pod carinski nadzor, s čimer je bilo odpravljeno tveganje vnosa tega blaga v gospodarski krogotok Unije, ne da bi bilo ocarinjeno, izključuje nastanek carinskega dolga na podlagi člena 203 carinskega zakonika. [17]

30. Nasprotno pa iz sodbe X ni mogoče izpeljati splošnega pravila, v skladu s katerim uporaba člena 203 carinskega zakonika vedno zahteva dejansko uresničitev tveganja vnosa zadevnega blaga v gospodarski krogotok. Dokaz je sodba SEK Zollagentur, [18] ki je bila sprejeta komaj en mesec po sodbi X in v kateri je Sodišče ugotovilo nastanek carinskega dolga le zaradi ločitve blaga in spremnih carinskih dokumentov, ne da bi to blago sploh zapustilo skladišče, v katero je bilo dano, in torej ne da bi obstajalo najmanjše tveganje za njegov vnos v gospodarski krogotok.

31. Kar zadeva vprašanje, ali ne bi bilo tveganje vnosa blaga v gospodarski krogotok, s tem ko je to blago verjetno zapustilo carinsko območje Unije, odpravljeno enako kot z vrnitvijo tega blaga pod carinski nadzor, s čimer bi bila torej izključena uporaba člena 203 carinskega zakonika, je treba omeniti, da je podobno trditev navedel že generalni pravobranilec A. Tizzano v sklepnih predlogih v zadevi Hamann International. [19] Vendar Sodišče v sodbi ni sledilo njegovemu predlogu, [20] čeprav so

15 — V postopku v glavni stvari je Rechtbank te Haarlem to dejstvo štelo za dokazano, zato nikakor ne želim dvomiti o tem.

16 — C-480/12, EU:C:2014:329.

17 — Glej sodbo X (C-480/12, EU:C:2014:329, točka 37).

18 — C-75/13, EU:C:2014:1759.

19 — Glej sklepne predloge generalnega pravobranilca A. Tizzana v zadevi Hamann International (C-337/01, EU:C:2003:344, točke od 48 do 62).

20 — Glej sodbo Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90, točki 31 in 32).

se lahko v tej zadevi carinski organi formalno prepričali, da je blago dejansko zapustilo območje Unije.[21] Zato menim, da bi tak predlog še težje uspel v okoliščinah, obravnavanih v postopku v glavni stvari, v katerih je izstop blaga z navedenega območja z vidika carinskega nadzora le neformalna ugotovitev.

32. Nazadnje, trditev, ki jo je Komisija navedla na obravnavi in v skladu s katero v primeru nasprotne razlage ne bi bilo tveganja, da bi gospodarski subjekti redno opuščali predložitev blaga, namenjenega ponovnemu izvozu, namembnim uradom, saj bi bilo še vedno lažje izpolniti formalnosti kot pa na sodišču dokazovati, da je blago zapustilo carinsko območje Unije, me ne prepriča.

33. Prvič, v tej trditvi ni upoštevana razlaga člena 204 carinskega zakonika. Vendar tudi če Sodišče ne ugotovi, da gre za odstranitev izpod carinskega nadzora, to ne vpliva na možnost, da se ugotovi nastanek carinskega dolga na podlagi navedenega člena 204.[22]

34. Drugič, tudi če bi trditev Komisije obravnaval *in abstracto*, menim, da ni utemeljena. Če bi namreč Sodišče v tej zadevi ugotovilo neobstoj odstranitve izpod carinskega nadzora, bi bila ta razlaga obvezna ne le za nacionalna sodišča držav članic, ampak tudi za njihove carinske organe, ki bi morali zato v praksi sprejemati različna dokazila o izstopu blaga, ki bi jih predložile zainteresirane strani. Tranzitni postopek bi tako izgubil ves smisel, vsekakor kar zadeva blago, namenjeno ponovnemu izvozu.

35. Glede na navedeno predlagam, naj se na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovori, da je treba člen 203 carinskega zakonika razlagati tako, da nastane carinski dolg zaradi odstranitve izpod carinskega nadzora, če blago, dano v zunanji skupnostni tranzitni postopek, zapusti carinsko ozemlje Unije, ne da bi bilo predloženo namembnemu carinskemu uradu tega tranzita in ne da bi imetnik tega postopka lahko predložil carinske dokumente, ki jih izda tretja država, omenjene v členu 365(3) izvedbene uredbe.

Drugo in tretje vprašanje za predhodno odločanje

36. Če bi se Sodišče odločilo, da ne bo sledilo mojemu predlogu glede odgovora na prvo vprašanje za predhodno odločanje, bom analiziral tudi drugo vprašanje. Odgovor na tretje vprašanje je tesno povezan z odgovorom, ki bo podano na drugo vprašanje. Zato bom tretje vprašanje obravnaval le na kratko zaradi izčrpnosti.

Drugo vprašanje

37. Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 859, točka 6, izvedbene uredbe v povezavi s členom 204 carinskega zakonika razlagati tako, da zajema primer blaga, danega v zunanji skupnostni tranzitni postopek, ki je zapustilo carinsko območje Unije, ne da bi bil ta postopek končan.

38. Naj spomnim, da v skladu s členom 204 carinskega zakonika z neizpolnitvijo ene od obveznosti, ki izhaja iz uporabe carinskega postopka, v kateri je dano zadevno blago, načeloma nastane carinski dolg v zvezi s tem blagom. Drugače je lahko, le če „se dokaže, da te kršitve niso bistveno vplivale na pravilno izvajanje […] zadevnega carinskega postopka“. Člen 859 izvedbene uredbe podrobneje pojasnjuje to določbo carinskega zakonika, s tem ko določa izčrpen seznam napak, za katere se šteje, da so ostale brez bistvenih posledic za pravilno izvajanje različnih postopkov.

21 — V zadevi, v kateri je bila izdana sodba Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90), je blago zapustilo območje Unije v skladu z vsemi pravili, ki veljajo za izvoz. Ugotovljena odstranitev izpod carinskega nadzora se je zgodila prej, in sicer med prevozom blaga proti meji.

22 — Glej moj predlog odgovora na drugo vprašanje za predhodno odločanje.

39. Člen 859 izvedbene uredbe je zato treba razlagati z vidika člena 204 carinskega zakonika. Res je, da je lahko kategorična formulacija navedenega člena 859 – „[z]a napake, ki so ostale brez bistvenih posledic […], se štejejo naslednje napake“ – na prvi pogled zavajajoča. Vendar je po mojem mnenju očitno, da člen 859 izvedbene uredbe ne more uvesti norme, ki je v nasprotju z normo iz člena 204 carinskega zakonika, katere izvedbena določba je, niti je ne more spremeniti.[23] Če člen 204 carinskega zakonika obravnava kršitve, ki so ostale brez bistvenih posledic za pravilno izvajanje carinskega postopka, člena 859 izvedbene uredbe torej ni mogoče razlagati tako, da na svoje področje uporabe uvršča kršitve, ki imajo take posledice.

40. Kot pa sem pojasnil v točkah od 14 do 19 teh sklepnih predlogov, ima kršitev, kot se obravnava v tej zadevi, nesporno posledice za pravilno izvajanje tranzitnega postopka, saj preprečuje, da bi se končal pravilno. Ta kršitev torej ne more biti zajeta s členom 859, točka 6, izvedbene uredbe, ne da bi bil kršen člen 204 carinskega zakonika.

41. Če Sodišče ne bi sledilo mojemu predlogu v zvezi z odgovorom, ki ga je treba podati na prvo vprašanje za predhodno odločanje, bi torej predlagal, naj se na drugo vprašanje za predhodno odločanje odgovori, da je treba člen 859, točka 6, izvedbene uredbe v povezavi s členom 204 carinskega zakonika razlagati tako, da ne zajema primera blaga, danega v zunanji skupnostni tranzitni postopek, ki je zapustilo carinsko območje Unije, ne da bi bil ta postopek končan.

Tretje vprašanje

42. Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem za predhodno odločanje v bistvu sprašuje, ali je treba člen 859, tretja alinea, izvedbene uredbe razlagati tako, da je v njem določeni pogoj izpolnjen, če je blago, dano v zunanji skupnostni tranzitni postopek, zapustilo carinsko območje Unije, ne da bi bil ta postopek končan.

43. Člen 859 izvedbene uredbe poleg seznama kršitev, ki so zajete s to določbo in od katerih vsaka vsebuje lastne pogoje, v treh alineah uvodnega stavka določa splošne pogoje za svojo uporabo. Dva izmed teh pogojev se tako rekoč nanašata na razloge za kršitev. Gre za vprašanje, ali kršitev ne pomeni poskusa odstranitve blaga izpod carinskega nadzora in ali ne vključuje očitne malomarnosti udeleženega. Če se ugotovi, da gre za enega izmed teh primerov, kar morajo preveriti nacionalna sodišča, kršitev ne more biti upravičena do oprostitve, določene v členu 204 carinskega zakonika.

44. V skladu s pogojem, določenim v tretji alinei člena 859 izvedbene uredbe, se ta uporablja, le če „so naknadno izpolnjene vse formalnosti, potrebne za ureditev položaja blaga“. Ker se v tej zadevi obravnava vprašanje, ali je treba za kršitev šteti, da je ostala brez bistvenih posledic za izvajanje zadevnega postopka, gre lahko le za ureditev položaja z vidika tega postopka.

45. V primeru kršitve, ki preprečuje končanje postopka, pa ta pogoj ne more biti izpolnjen. Seveda bo ta položaj urejen, vendar prek ugotovitve nastanka carinskega dolga in njegove izterjave (ali eventualno njegovega odpusta ali povračila na podlagi člena 239 carinskega zakonika), kar ne pomeni ureditve položaja v smislu člena 859, tretja alinea, izvedbene uredbe.

46. Posledično je lahko glede na odgovor, ki ga predlagam v zvezi z drugim vprašanjem za predhodno odločanje, odgovor na tretje vprašanje le nikalen.

23 — Glej v tem smislu tudi sodbo Söhl & Söhlke (C-48/98, EU:C:1999:548, točki 36 in 38).

Predlog

47. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je predložilo Hoge Raad der Nederlanden, odgovori:

Člen 203 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006, je treba razlagati tako, da nastane carinski dolg zaradi odstranitve izpod carinskega nadzora, če blago, dano v zunanji skupnostni tranzitni postopek, zapusti carinsko ozemlje Unije, ne da bi bilo predloženo namembnemu carinskemu uradu tega tranzita in ne da bi imetnik tega postopka lahko predložil carinske dokumente, ki jih izda tretja država, omenjene v členu 365(3) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 214/2007 z dne 28. februarja 2007.